அத்தாலே செய்தேன்' என்கிறார். நித்யஸூரிகளோடு இவரோடு அவன்தன்னோடு வாசியற்றிறே இவ்விஷயம் இருப்பது. ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியான தான் அறியப்புக்காலும் தனக்கும் தன் தன்மை அறிவுஅரியனாயிறே இருப்பது; தன்னை யறியப்புக்க வேதங்கள் பட்டது படுமத்தனை தானும். [புரைப்பிலாதபரம்பரனே பொய்யிலாதபரஞ்சுடரே] - நீ ஸர்வஸ்மாத்பரனா யிருக்கிற இருப்பில் புரையில்லாதாப்போலே, என்னோட்டைக்கலவியால் வடிவிற்பிறந்த புகரிலும் புரை யின்றிக்கே யிருக்கிறவனே! அன்றிக்கே, நிரவதிகமான ப்ரணயித்வகுண ஸத்பாவத்தில் தன்னழிவில்லாதாப்போலே என்னோட்டைக்கலவியிலும் பொய்யின்றிக்கே அத்தால் வந்த புகர் வடிவிலேதோற்ற இருக்கிறவனே! என்னுதல். [இரைத்து இத்யாதி]-பரமபக்தியுக்தராய்க்கொண்டு கடல் கிளர்ந்தாற்போலே இரைத்துக்கொண்டு நித்யஸூரிகள் ஏத்தக் காண்கையாலே நானும் ஏத்தினேனல்லது நான் ஶக்தனாய் ஏத்தினேனோ? என்கிறார். (௯)

பத்தாம்பாட்டு.

யானுமேத்தி ஏழுலகும்முற்றுமேத்திப் பின்னையும்
தானுமேத்திலும் தன்னையேத்தவேத்தஎங்கெய்தும்
தேனும்பாலுங்கன்னலும் அமுதுமாகித்தித்திப்ப
யானும்எம்பிரானையேஏத்தினேன் யானுய்வானே.

ஆ.—(யானுமேத்தி.) ஏத்தவல்லீராய் ஏத்தினீரானாலோ? என்னில்,—நானும் ஸர்வலோகவர்த்திகளான ஸர்வாத்மாக்களும் ஸ்வாபாவிக ஸர்வஜ்ஞாதி குணவிஶிஷ்டனான எம்பெருமான் தானும் கூடநின்று ஸர்வகாலமும் ஏத்தினால்தான் அவனுடைய நிரவதிகமான கீர்த்திஸமுத்ரத்தினருகே செல்லமுடியுமோ? இப்படி எம்பெருமான் தன்னாலுங்கூட ஏத்தமுடியாத அவனுடைய கீர்த்தியை நீர் ஏத்துவானேன்? என்னில்,—இனிதாயிருந்தவாறே ஏத்தினேன். இனிதென்றால் முடியாததொன்று தொடங்குவாருளரோ? என்னில்,—நான் ஏத்தியல்லது தரிக்கமாட்டாமையாலே ஏத்தினேன் என்கிறார்.

ஒ.—பத்தாம்பாட்டில், 'என்னாலும் ஸமஸ்தலோகங்களாலும் ஸர்வேஶ்வரனான தன்னாலும் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணாத ப்ரணயித்வகுணவிஶிஷ்டனான தன்னை ரஸ்யதையின் மிகுதியாலே விடமாட்டாதே நான் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக ஏத்தினேன்' என்கிறார்.

விஷயமன்று என்றபடி. நித்யஸூரிகள் அஸங்குசித ஜ்ஞாநரன்றோ? அவர்களுக்கு அவிஷயமென்கிற தென்? என்ன, 'நித்யஸூரிகளோடு' இத்யாதி. 'அவன்தன்னோடு' என்றத்தை விவரிக்கிறார், 'ஸர்வஜ்ஞனாய்' இத்யாதி. தன்தன்மை - தன்ஸ்வரூபம். வேதங்கள்பட்டது - ((யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே)) என்று மீளுகை. ஸர்வாதிகனாயிருக்கிறவன் ப்ரணயித்வத்தாலே வந்து கலந்தத்தாலே உஜ்ஜ்வலனாயிருக்கிறானென்று மிது கூடுமோ? என்ன, 'புரைப்பிலாத' இத்யாதி. புரைப்பு - புரை; பொய் என்றபடி. த்விதீயார்த்தத்துக்கு, ப்ரணயித்வகுணத்தாலே பரம்பரனாகையில் புரையில்லாதாப்போலே யென்றபடி. ஶப்தார்த்தம் - 'பரமபக்தி' இத்யாதி. 'கல்ல' என்றதுக்கு அர்த்தம் - 'பரமபக்தியுக்தராய்' என்று. மேன்மக்கள் ஸர்வோத்க்ருஷ்டரான ஸூரிகள். இரைத்து -கோஷித்து.

புரைப்பிலாத இத்யாரப்ய, பரஞ்சுடரே, உரைக்கவல்லேனல்லேன் இத்யாரப்ய, மையவேறினேன், கல்ல மேன்மக்கள் ஏத்த யானும் ஏத்தினேன் ஜித்யர்வயம். நித்யஸூரிகளுக்கு, உத்தரோத்தராநுபவேச்சை - பரபக்தி, அநுபவம் - பரஜ்ஞானம், விஶ்லேஷாஸஹத்வம் - பரமபக்தி. (௯)

ப.—அநந்தரம், 'ஒருவராலும் எல்லைகாணவொண்ணாத அபரிச்சேத்ய மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனை என்ஸத்தாஸித்யர்த்தமாக ஏத்தினேன்' என்கிறார்.

யானும் - (அவன் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற) நானும், ஏத்தி - ஏத்தி, முற்றும் - அஜ்ஞஸர்வஜ்ஞவிபாகமற, ஏழுலகும் - இந்தலோகங்களெல்லாம், ஏத்தி-ஏத்தி, பின்னையும் - அதுக்குமேலே, தானும் - (ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வர்க்கும் ஜ்ஞாநப்ரதனான) அவன்தானும், ஏத்திலும்-ஏத்தினாலும், தன்னை - (அபரிச்சிந்நஸ்வபாவனான) தன்னை, ஏத்தஏத்த - (ஒருகால்சொன்னவிடம் ஒருகால்சொல்லாமல்) மேன்மேலென ஏத்தினால், எங்கு - எங்கே, எய்தும் - முடிவெய்தும்? (ஆகிலும் ஏத்துகைக்கடி), தேனும் - தேனும், பாலும்-பாலும், கன்னலும் - கன்னலும், அமுதுமாகி - அமுதம்போலே, தித்திப்ப - (ஸர்வப்ரகாரத்தாலும்) ரஸிக்க, எம்-என்னையநுபவிப்பித்த, பிரானையே - மஹோபகாரகனையே, யான்-நான், உய்வான் - உஜ்ஜீவிக்கைக்கு, யானும்-யானும், ஏத்தினேன் - ஏத்தினேன்.

இ.—பத்தாம்பாட்டில், 'ஸ்வபாவிபாகமின்றிக்கே ஈஶ்வர ஈஶிதவ்ய விபாகமின்றிக்கே ஏககண்டராய் ஏத்தினாலும் ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என்னுடைய செல்லாமையாலே ஏத்தினேன்' என்கிறார்.

[யானுமேத்தி இத்யாதி]-மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நானும், அந்யபராய் அஜ்ஞரானவர்களோடு அநந்யபராய் ஜ்ஞாநாதிகரானவர்களோடு வாசியறவும், ஸ்வவ்யதிரிக்தருடைய ஜ்ஞாநத்துக்கு ஊற்றாய் ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய்த் தொடங்கின கார்யம் தலைக்கட்டவல்ல ஸர்வஶக்தியான தானும் ஏத்தினாலும். [தன்னை இத்யாதி] - ஏத்தின அம்ஶம் அளவுபட்டு ஏத்தாத அம்ஶம் விஞ்சும்படியிருக்கும். [எங்கு எய்தும்] - எங்கே கிட்டும்? 'இப்படி அபரிச்சிந்நமென்று அறிந்த நீர் இவ்விஷயத்தில் இழிவானென்?' என்னில்,—"ஸர்வரஸ:" என்கிற ரஸ்யதையாலும் தன்ப்ரணயித்வகுணத்தை உபகரித்த உபகாரஸ்ம்ருதியாலும் இழிந்தேன்; 'திருப்பாவாடை ரஸித்தது' என்று, தன்வயிறு அறியாதே பரிச்சேதிக்க இழிவாருண்டோ? என்னில்,—கலியர் மேல்விழும்போது விவேகித்தோ இழிவது? [யான் உய்வானே] - தேஶகாலவிப்ரக்ருஷ்டமான அவனுடைய படிகளைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்பட்ட நான் உஜ்ஜீவிக்கைக்காக; பரிச்சேதிக்கைக்காக வன்று.

ஈடு.—பத்தாம்பாட்டு. 'நானும், ஸமஸ்தலோகங்களும், ஸர்வேஶ்வரனும் ஏககண்டராய் ஏத்தினாலும் ஏத்தப்போகாத விஷயத்தை என்செல்லாமையாலே ஏத்தினேன்' என்கிறார்.

[யானும் ஏத்தி] - மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நானும் ஏத்துவது. [ஏழுலகும்முற்றுமேத்தி] - விஶேஷஜ்ஞரோடு அவிஶேஷஜ்ஞரோடு வாசியற 'சிறியார் பெரியார்' என்னாதே ஸர்வரும் ஏத்துவது. [பின்னையும் தானுமேத்திலும்] - ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனாய், தொடங்கின கார்யம் செய்துதலைக்கட்டுகைக் கீடான ஸர்வஶக்தியுமான தானும் ஏத்துவது. இப்படி எல்லாரும்

பத்தாம்பாட்டு - 'யானுமேத்தி' இத்யாதி. 'யானுமேத்தி' இத்யாரப்ய, 'எங்கெய்தும், யானுய்வான்' என்கிறத்தைக் கடாக்ஷித்து அவதாரிகை—'நானும்' இத்யாதி. 'என்செல்லாமையாலே' என்றது-'யானுய்வானே' என்றதைப் பற்ற.

'யானும், ஏழுலகும், தானும்' என்ற ச ஶப்தங்கள் - ப்ராதாந்யத்திலே. 'முற்றும்' என்றதுக்கு அர்த்தம் - 'சிறியார்' இத்யாதி. சிறியார்பெரியாரென்றது-மநுஷ்யர்களும் தேவர்களும். விஶேஷஜ்ஞர் அவிஶேஷஜ்ஞரென்றது - இரண்டுகோடியிலும். 'தானும்' என்கிறப்ராப்திக்கு பாவம் - 'ஸ்வத:' இத்யாதி. எங்கெய்தும் - எங்கே கிட்டும்? முடிவுகாணப்போகாதென்றபடி. இத்தால் பலிதம் - 'இப்படி' இத்யாதி.

ஒருமிடருய் ஏத்தினலும், பின்னையும் ஏத்தினவிடம் அளவுபட்டு ஏத்தாத இடம் விஞ்சியா யிற்று இருப்பது விஷயம். அங்யபரரோடு அநங்யபரரோடு அளவுடையாரோடு அளவிலிகளோடு வாசியில்லை, விஷயத்தை எல்லைகாண வொண்ணுமைக்கு. ஆனுல், நீர் ஏத்த இழிவானேன்? என்னில், - [தேனும் இத்யாதி]. ''ஸவபூரஸ:'' என்கிற விஷயத்தினுடைய ரஸ்யதையாலும், 'நாம் இவ்விஷயத்திலே இழிந்து ஏத்துவோம்' என்னும்படி தன்ப்ரணயித்வகுணத்தை உப கரித்த உபகாரகனுகையாலும் ஏத்தினேன். இனிதேன்றும் உபகாரகனேன்றும் அஶக்தரான நீர் இதிலிழியக்கடவீரோ? என்ன, - [யான் உய்வானே]—ஏத்தாவிடில் பிழையாதாரேத்து மத்தனையன்றே? (கo)

பதிஞோரம் பாட்டு.

> உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக் கண்ணனெண்கழல்கள்மேல்
> செய்யதாமரைப்பழனத் தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்
> பொய்யில்பாடலாயிரத்துள் இவையும்பத்தும்வல்லார்கள்
> வையம்மன்னிவீற்றிருந்து விண்ணும்ஆள்வர் *மண்ணூடே.

ஆ.—(உய்வுபாயம்.) 'பொய்யில்பாடல்' என்றது - இப்படி எம்பெருமான் நிரவதிகமான அபிநிவேஶத்தோடேகூட என்னேடு கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றம் இத்தனையும் மெய் என்கிறுர்.

ஒ.—நிகமத்தில், 'ஈஶ்வரனுடைய உபயவிபூதியும் இத்திருவாய்மொழி யப்யஸித் தார் இட்டவழக்காம்' என்கிறுர்

[உய்வுஉபாயம் என்று தொடங்கி.]-ப்ரணயித்வம் பேசியல்லது வேறு தரிக்கைக்கு உபாயமில்லாமையை அநுஸந்தித்து நிரதிஶயபோக்யமான க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளிலே சிவந்திருந்த தாமரையையுடைய பழனத்தையுடைத்தான தென்னுட்டுத்திருநகரியையுடைய ஆழ்வாருடைய ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் 'இப்படி எம்பெருமான் நிரவதிகமான அபிநி வேஶத்தோடே கலந்து பரிமாறின பரிமாற்றத்தில் ஒருபொய் இல்லை; மெய்' என்று சொல்லு கிற இத்திருவாய்மொழி வல்லார். [வையம் மன்னி வீற்றிருந்து] - வைஷ்ணவஶ்ரீயோடே கூடி நெடுங்காலம் பூமியிலே இருந்து.

ஒருமிடருய்-ஏககண்டராய். ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனுக்கு அல்லாதாரில் வாசியில்லையோ? என்ன-'அங்யபரரோடு' இத்யாதி. 'அங்யபரரோடு' என்றது - 'ஏழுலகும்' என்றத்தைப் பற்ற. 'அநங்யபரரோடு' என்றது - 'யானும்' என்றத்தைப் பற்ற. 'அளவுடையார்' என்றது - 'தானும்' என்றத்தைப் பற்ற. 'அளவிலிகளோடு' என்றது - 'முற்றும்' என்றத்தைப் பற்ற. 'ஆனுல், நீர் ஏத்துகிறதும் எத்தாலே?' என்ன, - 'தேனும்பாலும்' என்ற போக்யதையாலும், 'பிரான்' என்ற உபகாரத்தாலும், ஸத்தையில்லாமையாலும் என்று மூன்று ஹேதுக்கள், இவற்றை உபபாதிக்கிறுர், 'ஸர்வரஸ:' என்று தொடங்கி, 'அத்தனையன்றே' என்னுமளவும். இவ்விடத்தி லே, 'யானும்' என்றது - வார்த்தைப்பாடு; 'யானும்' என்கிற ஶப்தத்துக்குப் பொருளில்லை. நித்தப்ப - ரவிக்க. 'ஏத்தாவிடில்' - இனிமையாலும் உபகாரகனுகையாலும் அவனை ஏத்தாவிடிலென்றபடி. உய்வான் - உஜ்ஜீவிக்கைக்காக. ''ஆதித்ய வஸவ ருத்ராஶ்வி மருத்கணா:'' 'புகழ்வோம்' இத்யாத்யநுஸந்தேயம். ''எங்கண்மால் கண்டாயிவை'' என்றாரிறே. க்ரமேண அந்வய:. (கo)

---

* மண்ணூடே என்று உரைக்குப் பாடம்.